

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2008/106/EG

av den 19 november 2008

om minimikrav på utbildning för sjöfolk (omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 80.2,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/25/EG av
den 4 april 2001 om minimikrav på utbildning för sjö-
folk ⁽³⁾ har ändrats väsentligt flera gånger ⁽⁴⁾. Med anled-
ning av nya ändringar i det direktivet bör av tydlighets-
skäl bestämmelserna i fråga omarbetas.

(2) Åtgärder som ska vidtas på gemenskapsnivå på området
för sjösäkerhet och förhindrande av föroreningar till havs
bör vara i linje med internationellt överenskomna regler
och normer.

(3) I syfte att bibehålla och utveckla kunskaper och färdig-
heter på sjöfartsområdet i gemenskapen är det viktigt att
ägna lämplig uppmärksamhet åt situationen för de mari-
tima utbildningarna och för sjöfolk inom gemenskapen.

⁽¹⁾ EUT C 151, 17.6.2008, s. 35.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande avgivet den 17 juni 2008 (ännu ej
offentliggjort i EUT) och rådets beslut avgivet den 20 oktober 2008.

⁽³⁾ EGT L 136, 18.5.2001, s. 17.

⁽⁴⁾ Se bilaga III del A.

(4) En enhetlig utbildningsnivå för utfärdande av examens-
bevis till sjöfolk bör säkerställas med hänsyn till säker-
heten till sjöss.

(5) Europaparlamentet och rådets direktiv 2005/36/EG av
den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifi-
kationer ⁽⁵⁾ gäller för sjöfolk som omfattas av det här
direktivet. Det kommer att bidra till att främja uppfyllan-
det av de förpliktelser som fastställs i fördraget om att
avlägsna hinder för den fria rörligheten för personer och
tjänster mellan medlemsstaterna.

(6) Det ömsesidiga erkännandet av examensbevis och certi-
fikat enligt direktiv 2005/36/EG säkerställer inte alltid en
harmoniserad utbildning av allt sjöfolk som tjänstgör i
fartyg som seglar under en medlemsstats flagg. En sådan
harmonisering är dock av avgörande betydelse för säker-
heten till sjöss.

(7) Det är därför nödvändigt att införa minimikrav på utbild-
ning för sjöfolk inom gemenskapen. Dessa krav bör
bygga på de utbildningsnormer som redan fastlagts på
internationellt plan, dvs. i Internationella sjöfartsorgani-
sationens (IMO) konvention av år 1978 om normer för
sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW-
konventionen), reviderad 1995. Samtliga medlemsstater
är parter i den konventionen.

(8) Medlemsstaterna får fastställa högre normer än minimi-
normerna enligt STCW-konventionen och detta direktiv.

(9) Bestämmelserna i STCW-konventionen som bilagts detta
direktiv, bör kompletteras med de obligatoriska bestäm-
melserna i del A i kod för sjöfolks utbildning, certifiering
och vakthållning, (STCW-koden). Del B i STCW-koden
innehåller rekommenderade riktlinjer i syfte att bistå par-
terna i STCW-konventionen och dem som arbetar med
att genomföra, tillämpa eller upprätthålla bestämmelserna
i den för att konventionen ska ha verkan till fullo på ett
enhetligt sätt.

⁽⁵⁾ EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.

- (10) För att öka sjösäkerheten och bättre förhindra förorening till havs bör bestämmelser om minsta viloperiod för vaktgående personal fastställas i detta direktiv i enlighet med STCW-konventionen. Dessa bestämmelser bör tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av rådets direktiv 1999/63/EG av den 21 juni 1999 om det avtal om arbetstidens organisation för sjömän som ingåtts av European Community Shipowners' Association (ECSA) och Federation of Transport Workers' Unions in the European Union (FST) ⁽¹⁾.
- (11) Medlemsstaterna bör införa och tillämpa särskilda bestämmelser för att förhindra och straffbelägga bedrägligt beteende med anknytning till behörighetscertifikat samt fortsätta sina ansträngningar inom IMO för att uppnå strikta och genomförbara överenskommelser om internationell bekämpning av sådana bedrägerier.
- (12) För att öka säkerheten till sjöss och förebygga förlust av människoliv och förorening av havet bör kommunikationen mellan besättningsmedlemmar i fartyg som seglar i gemenskapens farvatten förbättras.
- (13) Personal på passagerarfartyg, som har till uppdrag att bistå passagerare i nödsituationer, bör kunna kommunicera med passagerarna.
- (14) Besättningsmedlemmar som tjänstgör på tankfartyg som transporterar farligt eller förorenande gods bör vara kapabla att effektivt kunna förebygga olyckor och nödsituationer. Det är av yttersta vikt att en passande kommunikationsförbindelse, som omfattar kraven i detta direktiv, upprättas mellan befälhavaren, befälen och manskapet.
- (15) Det är viktigt att säkerställa att sjöfolk med certifikat som är utfärdade av tredjeland, vilka tjänstgör ombord på gemenskapsfartyg, har en kompetensnivå motsvarande den som krävs i STCW-konventionen. Detta direktiv bör fastställa de förfaranden och gemensamma kriterier för medlemsstaternas erkännande av certifikat utfärdade av tredjeland, grundat på utbildnings- och certifieringskraven såsom överenskommit inom ramen för STCW-konventionen.
- (16) För sjösäkerhetens skull bör medlemsstaterna erkänna behörighetsbevis för den utbildningsnivå som krävs endast då dessa är utfärdade av parter till STCW-konventionen, eller på dessa parters vägnar, för vilka IMO:s sjösäkerhetskommitté har fastställt att de har tillämpat och alltjämt till fullo tillämpar de normer som anges i konventionen. För att överbrygga tidsintervallet till dess att sjösäkerhetskommittén har kunnat fastställa detta, behövs ett förfarande för preliminärt erkännande av certifikat.
- (17) När det är lämpligt bör inspektioner äga rum av sjöfartsinstitut, utbildningsprogram och kurser. Kriterier för sådan inspektion bör därför fastställas.
- (18) Kommissionen bör bistås av en kommitté i sitt arbete med avseende på erkännande av certifikat som är utfärdade av utbildningsinstitutioner eller myndigheter i tredjeland.
- (19) Europeiska sjösäkerhetsbyrån, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 ⁽²⁾, bör bistå kommissionen i kontrollen av att medlemsstaterna uppfyller de krav som fastställs i detta direktiv.
- (20) Varje medlemsstat är i sin egenskap av hamnmyndighet skyldig att öka säkerheten och förebyggandet av föroreningar i gemenskapens farvatten genom att lägga särskild vikt vid inspektion av fartyg som för flagg från ett tredjeland som inte har ratificerat STCW-konventionen och därmed säkerställa att fartyg som för flagg från tredjeland inte behandlas gynnsammare.
- (21) Det är lämpligt att i detta direktiv innefatta bestämmelser om hamnstatskontroll i avvaktan på en ändring av rådets direktiv 95/21/EG ⁽³⁾ om hamnstatskontroll i syfte att till det direktivet överföra de bestämmelser om hamnstatskontroll som innefattas i det här direktivet.
- (22) Det är nödvändigt att fastställa ett förfarande för att anpassa detta direktiv till ändringar i internationella konventioner och koder.
- (23) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾.
- (24) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att ändra det här direktivet för att, i enlighet med syftet för det här direktivet, tillämpa ytterligare ändringar av vissa internationella koder och andra relevanta ändringar av gemenskapslagstiftningen. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (25) De nya bestämmelser som införs i detta direktiv gäller endast kommittéförfarandena. De behöver därför inte införlivas av medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 167, 2.7.1999, s. 33.

⁽²⁾ EGT L 208, 5.8.2002, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 157, 7.7.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(26) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsgränser för införlivande i nationell lagstiftning som anges i bilaga III del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *befälhavare*: den person som utövar befälet på ett fartyg,
2. *befäl*: en medlem av besättningen, annan än befälhavaren, angiven som befäl genom nationell lag eller nationella regler eller, om så inte är angivet, genom kollektivavtal eller sedvänja,
3. *däcksbefäl*: en befälsperson behörig i enlighet med bestämmelserna i kapitel II i bilaga I,
4. *överstyrman*: befälsperson som står närmast befälhavaren i rang och på vilken befälet över fartyget ankommer i händelse av att befälhavaren blir oförmögen att fullgöra sina åligganden,
5. *maskinbefäl*: en befälsperson behörig i enlighet med bestämmelserna i kapitel III i bilaga I,
6. *maskinchef*: den främste av maskinbefälet, ansvarig för fartygets framdrivningsmaskineri samt drift och underhåll av mekaniska och elektriska anläggningar på fartyget,
7. *förste maskinist*: det maskinbefäl som är i rang närmast maskinchefen, och på vilken ansvaret för fartygets framdrivningsmaskineri samt drift och underhåll av mekaniska och elektriska anläggningar på fartyget ankommer i händelse av att maskinchefen blir oförmögen att fullgöra sina åligganden,
8. *maskinbefälsassistent*: en person som är under utbildning för att bli maskinbefäl och är angiven som maskinbefälsassistent genom nationell lag eller nationella regler,
9. *radiooperatör*: en person som innehar vederbörligt certifikat utfärdat eller erkänt av de behöriga myndigheterna i enlighet med radioreglementets bestämmelser,
10. *manskap*: en medlem av fartygets besättning, annan än befälhavaren eller ett befäl,
11. *havsgående fartyg*: ett fartyg, annat än sådant som används uteslutande i inlandsfarvatten eller i farvatten inom eller i omedelbar närhet av skyddade farvatten eller områden för vilka hamnbestämmelserna är tillämpliga,
12. *fartyg som för en medlemsstats flagg*: ett fartyg som är registrerat i en medlemsstat och för denna medlemsstats flagg i enlighet med dess lagstiftning; ett fartyg som inte motsvarar denna definition jämföras med fartyg som för tredjelands flagg,
13. *kustnära resor*: resor i närheten av en medlemsstat enligt denna medlemsstats definition,
14. *maskineffekt*: den totala maximala kontinuerligt uppmätta effekten i kilowatt hos fartygets hela huvudframdrivningsmaskineri, som anges i fartygets registreringscertifikat eller i annat officiellt dokument,
15. *oljetankfartyg*: ett fartyg konstruerat och använt för transport av petroleum och petroleumprodukter i bulk,
16. *kemikalietankfartyg*: ett fartyg byggt eller anpassat och använt för transport i bulk av någon flytande produkt som är förtecknad i kapitel 17 i International Bulk Chemical Code (kemikaliebalkkoden), i gällande version,
17. *gasfartyg*: ett fartyg byggt eller anpassat och använt för transport i bulk av någon kondenserad gas eller annan produkt som är förtecknad i kapitel 19 i International Gas Carrier Code (gasbalkkoden), i gällande version,
18. *radioreglemente*: det reviderade radioreglementet som antogs av den världsadministrativa radiokonferensen för mobila tjänster, i gällande version,
19. *passagerarfartyg*: ett havsgående fartyg som medför fler än tolv passagerare,
20. *fiskefartyg*: ett fartyg som används för att fånga fisk eller andra levande tillgångar ur havet,
21. *STCW-konventionen*: Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) konvention av år 1978 om normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning, i den utsträckning den är tillämplig på de ifrågavarande ärendena, med hänsyn tagen till övergångsbestämmelserna i artikel VII och regel I/15 i konventionen, och inbegripet, i förekommande fall, de tillämpliga bestämmelserna i STCW-koden, alla tillämpliga i gällande version,
22. *radiokommunikationsutrustning*: inbegriper, i tillämpliga delar, vakthållning samt tekniskt underhåll och reparationer utförda i enlighet med radioreglementet, 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (Solas 74) och, enligt varje enskild medlemsstats beslut, tillämpliga rekommendationer från IMO, i gällande version,

23. *roropassagerarfartyg*: ett passagerarfartyg med rorolastutrymmen eller utrymmen för särskilda lastkategorier såsom de definieras i Solas 74, i gällande version,
24. *STCW-koden*: koden för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW) sådan den antogs genom resolution 2 vid parternas STCW-konferens 1995, i gällande version,
25. *funktion*: en uppsättning uppdrag, arbetsuppgifter och ansvar i samband med dessa, såsom de specificeras i STCW-koden, och som är nödvändiga för fartygets drift, för säkerheten för människoliv till sjöss eller för skyddet av den marina miljön,
26. *företag*: fartygets ägare eller någon annan organisation eller person, såsom redaren eller den som hyr fartyget utan besättning, som har övertagit fartygsägarens ansvar för fartygets drift och som därvid gått med på att överta de skyldigheter och det ansvar som åligger företaget genom detta direktiv,
27. *vederbörligt certifikat*: certifikat utfärdat och erkänt i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv och som berättigar den lagliga innehavaren att tjänstgöra i den befattning och utföra de uppgifter som hör till den ansvarsnivå som specificeras däri på ett fartyg av den typ, det tonnage, den maskineffekt och det framdrivningsmaskineri som det gäller medan innehavaren deltar i den särskilda resa det gäller,
28. *sjötjänstgöring*: tjänstgöring på ett fartyg, vilken är av betydelse för utfärdande av ett certifikat eller annan kvalifikation,
29. *godkänd*: godkänd av en medlemsstat i enlighet med det här direktivet,
30. *tredjeland*: land som inte är en medlemsstat,
31. *månad*: en kalendermånad eller 30 dagar som utgörs av perioder som är kortare än en månad.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Detta direktiv ska tillämpas på sjöfolk enligt detta direktiv, som tjänstgör på havsgående fartyg som för en medlemsstats flagg, med undantag för

- örlogsfartyg, militära hjälpfartyg eller andra fartyg som ägs eller drivs av en medlemsstat och som endast nyttjas för statliga uppdrag som inte är kommersiella,
- fiskefartyg,
- lustjakter som inte nyttjas i förvärvssyfte,

- d) träfartyg av enkel utformning.

Artikel 3

Utbildning och certifiering

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att sjöfolk som tjänstgör på sådant fartyg som avses i artikel 2 utbildas minst i enlighet med kraven i STCW-konventionen enligt bilaga I till detta direktiv, och innehar certifikat i enlighet med artikel 4 eller vederbörliga certifikat i enlighet med artikel 1.27.

2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de besättningsmedlemmar som är skyldiga att inneha certifikat enligt bestämmelserna i regel III/10.4 i Solas 74 är utbildade och certifierade i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 4

Certifikat

Med certifikat avses ett giltigt dokument, oberoende av hur det benämns, utfärdat av eller på uppdrag av en medlemsstats behöriga myndighet i enlighet med artikel 5 och kraven i bilaga I.

Artikel 5

Certifikat och intyg om erkännande

- Certifikat ska utfärdas i enlighet med artikel 11.
- Certifikat för befälhavare, befäl och radiooperatörer ska erkännas av medlemsstaten i enlighet med denna artikel.
- Certifikat ska utfärdas i enlighet med regel I/2.1 i STCW-konventionen.
- När det gäller radiooperatörer får medlemsstater
 - i examinationen för utfärdande av certifikat enligt radioreglementet inkludera de ytterligare kunskaper som krävs enligt de tillämpliga reglerna, eller
 - utfärda ett separat certifikat av vilket framgår att innehavaren har de ytterligare kunskaper som krävs enligt de tillämpliga reglerna.
- En medlemsstat kan såsom anges i avsnitt A-I/2 i STCW-koden besluta att införliva intyget om erkännande i formuläret för de certifikat som utfärdas. Om så sker ska formuläret i avsnitt A-I/2 punkt 1 användas. Om utfärdandet sker på annat sätt, ska det formulär för intyg om erkännande användas som finns angivet i punkt 2 i det avsnittet. Intyg om erkännande ska utfärdas i enlighet med artikel VI.2 i STCW-konventionen.

6. En medlemsstat som erkänner ett certifikat i enlighet med förfarandet i artikel 19.2 ska intyga detta erkännande genom påteckning på certifikatet. Formuläret för intyget om erkännande ska vara det som anges i punkt 3 i avsnitt A-I/2 i STCW-koden.

7. De intyg om erkännande som avses i punkterna 5 och 6

- a) kan utfärdas som separata dokument,
- b) ska vart och ett tilldelas ett unikt nummer, med undantag för intyg om erkännande av ett certifikat, som får tilldelas samma nummer som det ifrågakvarande certifikatet förutsatt att detta nummer är unikt, och
- c) ska upphöra att gälla så snart det genom intyg erkända certifikatet upphör att gälla eller dras in, upphävs eller återkallas av medlemsstaten eller av det tredjeland som utfärdade det, och under alla omständigheter senast fem år efter dagen för deras utfärdande.

8. Den befattning som innehavaren av certifikatet är berättigad att tjänstgöra i ska anges i intyget om erkännande med samma termer som används i medlemsstatens tillämpliga bestämmelser om säker bemanning.

9. Medlemsstaterna kan använda ett formulär som skiljer sig från det som fastställs i avsnitt A-I/2 i STCW-koden förutsatt att, såsom ett minimum, den föreskrivna informationen ges med latinskt alfabet och arabiska siffror, med hänsyn till de variationer som tillåts enligt avsnitt A-I/2.

10. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 19.7 ska alla certifikat som krävs enligt detta direktiv finnas tillgängliga i original ombord på det fartyg på vilket innehavaren tjänstgör.

Artikel 6

Utbildningsfordringar

Den utbildning som krävs enligt artikel 3 ska utformas så att den anpassas i förhållande till de teoretiska och praktiska kunskaper som krävs enligt bilaga I, särskilt vad gäller användning av livräddnings- och brandsläckningsredskap, och godkännas av den behöriga myndighet eller det behöriga organ som utpekats av varje enskild medlemsstat.

Artikel 7

Principer för kustnära resor

1. När medlemsstaterna definierar kustnära resor ska de inte, beträffande utbildning, erfarenhet eller certifiering på det sjöfolk som tjänstgör på fartyg med rätt att föra en annan medlemsstats flagg eller annan part i STCW-konventionen och som används på sådana resor, ställa krav som är strängare än för sjöfolk som tjänstgör på fartyg med rätt att föra deras egen flagg. I inget fall ska en medlemsstat ställa krav beträffande sjöfolk som tjänstgör

på fartyg som för en annan medlemsstats flagg eller annan part i STCW-konventionen, vilka krav går utöver kraven i detta direktiv med avseende på fartyg som inte används på kustnära resor.

2. Med avseende på fartyg med rätt att föra en medlemsstats flagg som regelbundet används på kustnära resor utanför kusten till en annan medlemsstat eller annan part i STCW-konventionen, ska den medlemsstat vars flagg fartyget är berättigat att föra föreskriva krav på utbildning, erfarenhet och certifiering för sjöfolk som tjänstgör på sådana fartyg som är åtminstone likvärdiga med motsvarande krav i den medlemsstat eller den part i STCW-konventionen utanför vars kust fartyget används, förutsatt att de inte går utöver kraven i detta direktiv med avseende på fartyg som inte används på kustnära resor. Sjöfolk som tjänstgör på fartyg som utsträcker sina resor utöver vad som definieras som kustnära resa av en medlemsstat och går in på vatten som inte täcks av denna definition ska uppfylla de tillämpliga kraven i detta direktiv.

3. En medlemsstat kan ge ett fartyg som har rätt att föra dess flagg rätt att åtnjuta bestämmelserna om kustnära resor i detta direktiv när det regelbundet används på kustnära resor, så som de definieras av medlemsstaten, utanför kusten till en stat som inte är part i STCW-konventionen.

4. Medlemsstaterna ska, när de beslutar om definitionen av kustnära resor och de villkor för utbildning som gäller för dessa i enlighet med kraven i punkterna 1, 2 och 3, underrätta kommissionen om detaljerna i de bestämmelser som de antagit.

Artikel 8

Förhindrande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet

1. Medlemsstaterna ska införa och tillämpa lämpliga bestämmelser för att förhindra bedrägerier och annan olaglig verksamhet som inbegriper certifieringsförfarandet eller de certifikat som utfärdats och erkänts av deras behöriga myndigheter och ska införa påföljder som ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Medlemsstaterna ska utse de nationella behöriga myndigheter som ska ansvara för att uppdaga och bekämpa bedrägerier och annan olaglig verksamhet samt utbyta information med behöriga myndigheter i andra medlemsstater och i tredjeländer avseende certifiering av sjöfolk.

Medlemsstaterna ska genast underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om närmare detaljer avseende dessa nationella behöriga myndigheter.

Medlemsstaterna ska också genast underrätta de tredjeländer med vilka de slutit en överenskommelse i enlighet med regel 1/10 punkt 1.2 i STCW-konventionen om närmare detaljer avseende dessa nationella behöriga myndigheter.

3. På begäran av en värdmedlemsstat ska behöriga myndigheter i en annan medlemsstat skriftligen styrka huruvida certifikat för sjöfolk, motsvarande intyg om erkännande eller andra skriftliga bevis på genomgången utbildning som utfärdats i den medlemsstaten är äkta eller inte.

Artikel 9

Påföljder eller disciplinära åtgärder

1. Medlemsstaterna ska införa processer och förfaranden för opartisk undersökning av rapporterade fall av inkompetens, handlande eller underlåtelse, som kan innebära ett direkt hot mot säkerheten för liv eller egendom till sjöss eller mot den marina miljön, som läggs till last innehavare av certifikat eller intyg om erkännande utfärdade av den medlemsstaten och som ska ha förevarit i anslutning till utförande av arbetsuppgifter som är hänförliga till deras certifikat, och för återkallande, indragande och upphävande av sådana certifikat av sådan anledning och för förhindrande av bedrägeri.

2. Varje medlemsstat ska meddela föreskrifter om påföljder eller disciplinära åtgärder för fall då de bestämmelser i dess nationella lagstiftning som ger effekt åt detta direktiv inte uppfylls av fartyg med rätt att föra dess flagg eller av sjöfolk som är vederbörligen certifierade av den.

3. Sådana påföljder eller disciplinära åtgärder ska särskilt föreskrivas och genomdrivas i följande fall:

- a) Ett företag eller en befälhavare har anställt en person som inte innehar ett certifikat som krävs enligt detta direktiv.
- b) En befälhavare har tillåtit att en funktion eller tjänstgöring i någon befattning, som enligt detta direktiv ska utföras av en person som innehar ett vederbörligt certifikat, utförs av en person som inte innehar det föreskrivna certifikatet, en giltig dispens eller dokumentation som föreskrivs i artikel 19.7.
- c) En person har genom bedrägeri eller förfalskade dokument erhållit ett uppdrag att utföra en funktion eller tjänstgöra i en befattning som enligt detta direktiv ska utföras eller fullgöras av en person som innehar certifikat eller dispens.

4. Medlemsstater inom vars jurisdiktion det finns ett företag eller en person, som på klara och tydliga grunder antas ha varit ansvarig för, eller ha kännedom om, något fall där det är uppenbart att detta direktiv inte har följts på det sätt som anges i punkt 3, ska samarbeta med annan medlemsstat eller annan part i STCW-konventionen som meddelat dem sin avsikt att vidta rättsliga åtgärder inom sin jurisdiktion.

Artikel 10

Kvalitetsnormer

1. Varje medlemsstat ska säkerställa följande:
 - a) All verksamhet rörande utbildning, kompetensbedömning, certifiering, intyg om erkännande och förnyad giltighet, som utförs av icke-statliga organ eller dem underställda enheter, ska kontinuerligt övervakas genom ett system för kvalitetsnormer för att säkerställa att de fastslagna målen uppnås, inbegripet dem som gäller lärares och bedömares kvalifikationer och erfarenhet.
 - b) I de fall statliga organ eller enheter utför sådan verksamhet ska det finnas ett system för kvalitetsnormer.
 - c) Målen för utbildningen och de därmed sammanhängande kompetensnormerna ska vara klart och tydligt definierade och fastställa de nivåer för kunskaper, förståelse och skicklighet som är adekvata för de examinationer och bedömningar som krävs i STCW-konventionen.
 - d) Kvalitetsnormernas tillämpningsområde ska dessutom omfatta förvaltningen av certifieringssystemet, samtliga kurser och utbildningsprogram, examinationer och bedömningar utförda av eller under uppsikt av varje medlemsstat samt de kvalifikationer och erfarenheter som krävs av lärare och bedömare, med hänsyn tagen till de principer, system, kontroller och interna kvalitetssäkringsförfaranden som har upprättats för att säkerställa att de angivna målen uppnås.

Målen och de därmed sammanhängande kvalitetsnormerna som avses i första stycket punkt c kan bestämmas särskilt för olika kurser och utbildningsprogram och ska omfatta förvaltningen av certifieringssystemet.

2. Medlemsstaterna ska även säkerställa att en oberoende utvärdering av verksamheten för erhållande och värdering av kunskap, förståelse, skicklighet och kompetens, och av förvaltningen av certifieringssystemet, utförs med högst fem års mellanrum av behöriga personer, som inte själva är engagerade i den berörda verksamheten, för att kontrollera att

- a) alla interna lednings-, övervaknings- och uppföljningsåtgärder överensstämmer med planerade arrangemang och dokumenterade förfaranden samt effektivt säkerställer att de fastställda målen uppnås,
- b) resultaten av varje oberoende utvärdering dokumenteras och att de ansvariga för det utvärderade området görs uppmärksamma på dem, och
- c) åtgärder vidtas i rätt tid för att rätta till bristfälligheter.

3. En rapport om varje utvärdering som följd av punkt 2 ska överlämnas till kommissionen av vederbörande medlemsstat inom sex månader från dagen för utvärderingen.

Artikel 11

Hälsokrav – utfärdande och registrering av certifikat

1. Medlemsstaterna ska införa normer för hälsokrav för sjöfolk, särskilt vad avser syn och hörsel.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att certifikat utfärdas endast till kandidater som uppfyller kraven i denna artikel.

3. Den som ansöker om certifiering ska förete tillfredsställande bevis på

- a) sin identitet,
- b) att hans ålder inte underskrider den som föreskrivs enligt reglerna i bilaga I för det certifikat som ansökan gäller,
- c) att han uppfyller de hälsokrav, särskilt vad avser syn och hörsel, som har införts av medlemsstaten, och att han innehar ett giltigt dokument som intygar hans hälsotillstånd, utfärdat av en vederbörligen legitimerad läkare, erkänd av den behöriga myndigheten i medlemsstaten,
- d) att han fullgjort den sjötjänstgöring och annan tillhörande obligatorisk utbildning som föreskrivs enligt reglerna i bilaga I för det certifikat som ansökan gäller, och
- e) att han uppfyller de kompetensnormer som föreskrivs enligt reglerna i bilaga I för de befattningar, funktioner och nivåer som ska framgå av certifikatets intyg om erkännande.

4. Medlemsstaterna åtar sig att

- a) föra register över alla certifikat och intyg om erkännande för befälhavare och befäl samt, i förekommande fall, manskap, vilka har utfärdats, har utgått eller förnyats, upphävts, återkallats eller rapporterats försvunna eller förstörda samt över utfärdade dispenser, och
- b) tillhandahålla information om statusen på sådana certifikat, intyg om erkännande och dispenser till andra medlemsstater eller andra parter i STCW-konventionen och till företag som begär bekräftelse på äktheten och giltigheten hos certifikat som tillställts dem av sjöfolk som anhallen om erkännande av sina certifikat eller om anställning på fartyg.

Artikel 12

Förnyelse av certifikat

1. Varje befälhavare, befäl och radiooperatör som innehar certifikat utfärdade eller erkända enligt något kapitel i bilaga I,

annat än kapitel VI, och som tjänstgör till sjöss eller avser att återgå till sjöss efter en period i land, ska för att fortsättningsvis vara behöriga för sjötjänstgöring med mellanrum på högst fem år

a) uppfylla de hälsokrav som föreskrivs i artikel 11 och

b) påvisa fortsatt yrkeskompetens i enlighet med avsnitt A-I/11 i STCW-koden.

2. Varje befälhavare, befäl och radiooperatör ska, för fortsatt tjänstgöring till sjöss ombord på fartyg för vilka det finns internationella överenskommelser om krav på specialutbildning, framgångsrikt genomgå godkänd relevant utbildning.

3. Varje medlemsstat ska jämföra de kompetensnormer som den har föreskrivit för dem som ansökte om certifikat utfärdade före den 1 februari 2002 med dem som anges för vederbörligt certifikat i del A i STCW-koden, och ska avgöra om det är nödvändigt att av dessa innehavare av certifikat kräva att de ska genomgå lämplig repetitions- och fortbildning eller bedömning.

Repetitions- och fortbildningskurserna ska godkännas och innefatta förändringar i tillämpliga nationella och internationella regler som säkerheten för människoliv till sjöss och om skyddet av den marina miljön samt ta hänsyn till varje uppdatering av kompetensnormen i fråga.

4. Varje medlemsstat ska, i samråd med dem som berörs, utarbeta eller främja utarbetandet av en struktur för repetitions- och fortbildningskurser såsom föreskrivs i avsnitt A-I/11 i STCW-koden.

5. I syfte att uppdatera befälhavares, befäls och radiooperatörers kunskaper ska varje medlemsstat säkerställa att texterna till aktuella förändringar i nationella och internationella regler om säkerheten för människoliv till sjöss och om skyddet av den marina miljön görs tillgängliga för fartyg med rätt att föra deras flagg.

Artikel 13

Användning av simulatorer

1. De prestationsnormer och andra bestämmelser i avsnitt A-I/12 i STCW-koden och sådana andra krav som föreskrivs i del A i STCW-koden för alla berörda certifikat ska uppfyllas med avseende på

a) all obligatorisk simulatorbaserad utbildning,

- b) all kompetensbedömning som krävs i del A i STCW-koden och som genomförs med hjälp av simulator, och
- c) alla prov som genomförs med hjälp av simulator och som avser att påvisa bibehållen färdighet enligt del A i STCW-koden.
2. Simulatorer som har installerats eller tagits i bruk före den 1 februari 2002 får undantas från full överensstämmelse med de prestationsnormer som avses i punkt 1 enligt varje medlemsstats beslut.

Artikel 14

Företagens ansvar

1. Medlemsstaterna ska, i enlighet med punkterna 2 och 3, hålla företagen ansvariga för mönstring av sjöfolk för tjänstgöring på deras fartyg i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv, och ska av varje sådant företag kräva att det tillser att
- a) allt sjöfolk som mönstrar på ett av dess fartyg innehar ett vederbörligt certifikat i enlighet med direktivets bestämmelser, fastställda av medlemsstaten,
- b) dess fartyg är bemannade i överensstämmelse med medlemsstatens tillämpliga bestämmelser för säker bemanning,
- c) dokumentation och uppgifter rörande allt sjöfolk med anställning på dess fartyg upprätthålls och finns lättillgängliga, och inbegriper, utan att vara begränsade till det, dokumentation och uppgifter om de anställdas erfarenhet, utbildning, hälsotillstånd och kompetens för sina tilldelade arbetsuppgifter,
- d) sjöfolk som mönstras på dess fartyg görs förtroga med sina särskilda uppgifter och med fartygets alla anordningar och anläggningar, all utrustning och alla förfaranden och fartygs-specifika egenskaper som är av betydelse för deras vanliga arbetsuppgifter eller i nödsituationer, och att
- e) fartygets besättning effektivt kan samordna sina aktiviteter i en nödsituation och när den utför uppgifter som är väsentliga för säkerheten eller för att förhindra eller minska föroreningar.
2. Företag, befälhavare och besättningsmedlemmar har alla ansvar för att säkerställa att de skyldigheter som föreskrivs i denna artikel sätts i kraft till fullo och att sådana andra åtgärder som kan vara nödvändiga vidtas för att tillse att varje besättningsmedlem på ett kunnigt och initierat sätt kan bidra till fartygets säkra drift.

3. Företaget ska förse befälhavaren på fartyg på vilka detta direktiv är tillämpligt med skriftliga instruktioner om de riktlinjer och förfaranden som ska följas för att säkerställa att alla ombordanställda som är nypåmönstrade på fartyget ges tillräckliga möjligheter att i förväg göra sig bekanta med utrustningen ombord, driftsförfarandena och de andra arrangemang som är nödvändiga för att de på ett riktigt sätt ska kunna utföra sina arbetsuppgifter. Sådana riktlinjer och förfaranden ska omfatta

- a) en rimlig tidsperiod inom vilken de nypåmönstrade har möjlighet att göra sig bekanta med
- i) den särskilda utrustning de kommer att använda eller sköta, och
- ii) de för fartyget särskilda förfaranden och rutiner för vakt-hållning, säkerhet, miljöskydd och nödsituationer som de ombordanställda behöver känna till för att korrekt kunna utföra sina tilldelade uppgifter, och
- b) att utse en kunnig besättningsmedlem med ansvar för att säkerställa att varje nypåmönstrad ombordanställd ges möjlighet att få väsentlig information på ett språk han förstår.

Artikel 15

Tjänstgöringsduglighet

1. För att förhindra uttrötning ska medlemsstaterna införa och genomdriva bestämmelser om viloperioder för vaktgående personal och kräva att vakt-hållningssystemen ordnas så att den vaktgående personalens effektivitet inte inskränks på grund av uttrötning samt att uppgifterna organiseras så att den första vakten i början av en resa och påföljande avlösande vakter är tillräckligt utvilade och i övrigt tjänstedugliga.
2. Alla som tilldelas tjänstgöring som vakt-havande befäl eller som vaktmanskaper ska beredas tillfälle till minst tio timmars vila under en 24-timmarsperiod.
3. Vilotimmarna får inte fördelas på mer än två perioder, varav den ena ska vara minst sex timmar.
4. Kraven på viloperioder i punkterna 1 och 2 behöver inte upprätthållas vid nödsituationer, övningar, eller under andra onormala driftsförhållanden.
5. Utan hinder av punkterna 2 och 3 får minimiperioden om tio timmar minskas till minst sex sammanhängande timmar förutsatt att en sådan minskning inte sträcker sig utöver två dygn och att minst 70 timmars vila bereds under varje sjudagarsperiod.

6. Medlemsstaterna ska kräva att vaktsceman sätts upp på lättillgängliga ställen.

Artikel 16

Dispens

1. Vid särskilt trängande behov får de behöriga myndigheterna, om de anser att detta inte innebär fara för personer, egendom eller miljö, utfärda en dispens, som ger en angiven sjöfarare tillstånd att tjänstgöra i ett visst angivet fartyg för en viss angiven tid som inte får överstiga sex månader, i en befattning, med undantag för radiooperatör utom i de fall detta är medgivet enligt tillämpligt radioreglemente, för vilken den personen inte innehar föreskrivet certifikat, dock endast under förutsättning att den person som medges dispens, enligt de behöriga myndigheternas uppfattning, är tillräckligt kvalificerad att fylla den vakanta posten på ett säkert sätt. Dispens ska dock inte medges för befälhavare eller maskinchef utom i fall av force majeure och då endast för kortast möjliga tidsperiod.

2. Varje dispens, som beviljas för en viss befattning, får endast beviljas en person som är vederbörligen certifierad för att inneha befattningen närmast under. Om certifiering av befattningen under inte är föreskriven får dispens beviljas en person vars kvalifikationer och erfarenhet, enligt de behöriga myndigheternas uppfattning, är klart likvärdiga med kraven för den befattning som ska fyllas under förutsättning att om personen i fråga inte innehar vederbörligt certifikat ska han genomgå prov som godtas av de behöriga myndigheterna som bevis på att dispens utan fara kan medges. Därutöver ska de behöriga myndigheterna tillse att den aktuella befattningen snarast möjligt besätts av någon som innehar föreskrivet certifikat.

Artikel 17

Medlemsstaternas ansvar avseende utbildning och bedömning

1. Medlemsstaterna ska utse de myndigheter eller organ som ska

- a) ge den utbildning som åsyftas i artikel 3,
- b) organisera och/eller övervaka prov där så krävs,
- c) utfärda de behörighetscertifikat som avses i artikel 11,
- d) bevilja de dispenser som anges i artikel 16.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa följande:

- a) All utbildning och bedömning av sjöfolk ska
 - i) vara uppbyggd i enlighet med skrivna program, som omfattar sådana metoder och sätt för framförande, förfaran-

den och kursmaterial, som är nödvändiga för att uppnå den föreskrivna kompetensnormen, och

- ii) genomföras, övervakas, utvärderas och stödjas av personer som är kvalificerade enligt punkterna d, e och f.
- b) Personer som leder eller bedömer utbildning under tjänstgöring ombord på fartyget ska utföra dessa uppgifter endast då sådan utbildning eller bedömning inte negativt påverkar fartygets normala drift och då de kan ägna sin tid och uppmärksamhet åt utbildningen eller bedömningen.
- c) Lärare, övervakare och bedömare ska ha lämpliga kvalifikationer för de särskilda slagen och nivåerna av utbildning eller kompetensbedömning av sjöfolk ombord eller i land.
- d) En person som leder sådan utbildning under tjänstgöring av sjöfolk, antingen ombord eller i land, vilken avses kvalificera för certifiering i enlighet med detta direktiv ska
 - i) ha kännedom om utbildningsprogrammet och förståelse för de specifika utbildningsmålen för det särskilda slag av utbildning som ges,
 - ii) vara kvalificerad för den uppgift som utbildningen gäller, och
 - iii) om utbildningen sker med hjälp av simulator
 - ha blivit tillräckligt orienterad om undervisningstekniker som omfattar användning av simulatorer, och
 - ha praktisk operativ erfarenhet av det särskilda slag av simulator som används.
- e) En person som ansvarar för övervakningen av sådan utbildning under tjänstgöring av sjöfolk, vilken avses att kvalificera för certifiering, ska ha full kännedom om utbildningsprogrammet och de särskilda målen för varje slag av utbildning som genomförs.
- f) En person som leder sådan kompetensbedömning av sjöfolks utbildning under tjänstgöring, antingen ombord eller i land, vilken avses att kvalificera till certifiering enligt detta direktiv, ska
 - i) ha motsvarande kunskapsnivå, och insikt i den kompetens som ska bedömas,
 - ii) vara kvalificerad för den uppgift som bedömningen gäller,
 - iii) ha fått tillräcklig orientering om bedömningsmetoder och bedömningsrutiner,
 - iv) ha praktisk erfarenhet av bedömning, och

- v) om bedömningen inbegriper användning av simulatorer, ha tillgodogjort sig praktisk erfarenhet av bedömning på den särskilda typen av simulator under överinseende av, och till en erfaren bedömares belåtenhet.
- g) Då en medlemsstat godkänner en utbildning, en utbildningsinstitution eller en kvalifikation som beviljats av en utbildningsinstitution som en del av dess krav för utfärdande av certifikat, omfattas instruktörernas och bedömarens kvalifikationer och erfarenhet av tillämpningen av bestämmelserna om kvalitetsnormer i artikel 10; sådan kvalifikation, erfarenhet och tillämpning av kvalitetsnormer ska innefatta lämplig utbildning i utbildningstekniker och utbildnings- och bedömningsmetoder och bedömningsrutiner samt uppfylla alla tillämpliga krav i punkterna d, e och f.

Artikel 18

Kommunikation ombord

Medlemsstaterna ska säkerställa följande:

- a) Utan att det påverkar punkterna b och d ska det ombord på alla fartyg som för en medlemsstats flagg alltid finnas anordningar på plats för effektiv muntlig kommunikation som rör säkerheten mellan alla medlemmar i besättningen, med särskild hänsyn tagen till att meddelanden och instruktioner ska kunna tas emot och förstås i rätt tid.
- b) Ombord på alla passagerarfartyg som för en medlemsstats flagg och på alla passagerarfartyg som påbörjar och/eller avslutar en resa i en hamn i en medlemsstat ska ett arbetspråk bestämmas och antecknas i fartygets loggbok för att säkerställa att besättningen kan utföra sina säkerhetsuppgifter på ett effektivt sätt.

Beroende på vad som är lämpligast ska företaget eller befälhavaren avgöra vilket arbetspråk som är lämpligt. Varje ombordanställd ska kunna förstå, och om så är lämpligt, ge order och instruktioner, samt avrapportera på detta språk.

Om arbetspråket inte är ett officiellt språk i medlemsstaten ska alla planer och förteckningar som anslås innefatta en översättning till arbetspråket.

- c) Den personal på passagerarfartyg som enligt mönstringslistan ska bistå passagerare i nödsituationer ska vara lätt att identifiera samt ha de kommunikationsfärdigheter som är tillräckliga för ändamålet, med beaktande av en lämplig och passande kombination av följande faktorer:

- i) Det eller de språk som talas av en majoritet av de nationaliteter av passagerare som finns ombord på en bestämd rutt.

- ii) Sannolikheten för att förmågan att använda ett elementärt engelskt ordförråd för enkla anvisningar kan möjliggöra kommunikation med en passagerare som behöver hjälp oavsett om passageraren och besättningsmedlemmen har ett gemensamt språk eller ej.

- iii) Det eventuella behovet av att kunna kommunicera på andra sätt vid en nödsituation där verbal kommunikation inte är möjlig (till exempel utföra demonstrationer eller använda teckenspråk eller att dra uppmärksamhet till placeringen av anvisningar, mönstringsstationer, räddningsutrustning eller evakueringsvägar).

- iv) Den utsträckning i vilken säkerhetsinstruktioner har getts till passagerare på deras modersmål.

- v) De språk på vilka nödmeddelanden kan ges i en nödsituation eller under en övning för att överföra livsviktig vägledning till passagerarna och göra det lättare för besättningsmedlemmarna att bistå passagerarna.

- d) Befälhavaren, befälen och manskapet ombord på oljetankfartyg, kemikalietankfartyg och gastankfartyg som för en medlemsstats flagg ska kunna kommunicera med varandra på ett eller flera gemensamma arbetspråk.

- e) Det ska finnas lämpliga anordningar för kommunikation mellan fartyget och myndigheter i land. Sådan kommunikation ska ske i enlighet med regel 14.4 i kapitel V i Solas 74.

- f) När medlemsstaterna utför hamnstatskontroll enligt direktiv 95/21/EG ska de även kontrollera att fartyg som för en icke-medlemsstats flagg uppfyller kraven i denna artikel.

Artikel 19

Erkännande av certifikat

1. Sjöfolk som inte innehar de certifikat som avses i artikel 4 får beviljas rätt att tjänstgöra på fartyg som för en medlemsstats flagg under förutsättning att ett beslut om erkännande av deras vederbörliga certifikat har antagits genom tillämpning av förfarandet i punkterna 2 till 6 i denna artikel.

2. En medlemsstat som genom intyg tänker erkänna vederbörliga certifikat utfärdade av ett tredjeland till en befälhavare, ett befäl eller en radiooperatör för tjänstgöring på ett fartyg som för dess flagg, ska lämna in en motiverad begäran om erkännande av det berörda tredjelandet till kommissionen.

Kommissionen ska, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån och eventuellt med deltagande av berörda medlemsstater, samla in den information som avses i bilaga II och bedöma utbildnings- och certifieringssystemen i det tredjeland för vilket begäran om erkännande har lämnats in, för att kontrollera om det berörda landet uppfyller alla bestämmelser i STCW-konventionen och om lämpliga åtgärder vidtagits för att förhindra bedrägerier med certifikat.

3. Beslutet om erkännande av ett tredjeland ska fattas av kommissionen i enlighet med det föreskrivande förfarandet i artikel 28.2 inom tre månader efter den dag då begäran lämnades in.

Om erkännandet beviljas ska det gälla med förbehåll för bestämmelserna i artikel 20.

Om inget beslut har fattats om erkännandet av det berörda tredjelandet inom den frist som fastställs i första stycket får den medlemsstat som lämnat in begäran besluta att unilateralt bevilja erkännandet fram tills ett beslut fattats i enlighet med det föreskrivande förfarandet i artikel 28.2.

4. En medlemsstat får, när det gäller fartyg som för dess flagg, besluta att intyga certifikat utfärdade av tredjeland som erkänts av kommissionen, med hänsyn tagen till bestämmelserna i punkterna 4 och 5 i bilaga II.

5. Erkännanden av certifikat som utfärdats av erkänt tredjeland och som offentliggjorts i C-serien i *Europeiska unionens officiella tidning* före den 14 juni 2005, ska förbli giltiga.

Dessa erkännanden får användas av samtliga medlemsstater om inte kommissionen i ett senare skede har återkallat dem i enlighet med artikel 20.

6. Kommissionen ska utarbeta och uppdatera en förteckning över de tredjeländer som har erkänts. Förteckningen ska offentliggöras i C-serien i *Europeiska unionens officiella tidning*.

7. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 5.6 kan en medlemsstat, om förhållandena så kräver, tillåta en ombordanställd att tjänstgöra i en befattning, förutom radiobefäl eller radiooperatör, med undantag för vad som föreskrivs i radioreglementet, för en tid av högst tre månader på ett fartyg som för dess flagg, medan han eller hon innehar ett vederbörligt och giltigt certifikat utfärdat och intygat av ett tredjeland men vilket ännu inte erkänts genom intyg av den berörda medlemsstaten och därmed inte berättigar till tjänstgöring på ett fartyg som för dess flagg.

Skriftligt bevis om att en ansökan om intyg om erkännande har inlämnats till de behöriga myndigheterna ska förvaras lättåtkomligt.

Artikel 20

Bristande uppfyllelse av kraven i STCW-konventionen

1. Utan hinder av de kriterier som anges i bilaga II och när en medlemsstat anser att ett erkänt tredjeland inte längre uppfyller bestämmelserna i STCW-konventionen, ska den omedelbart informera kommissionen om detta med angivande av skälen för det.

Kommissionen ska utan dröjsmål hänskjuta ärendet till den kommitté som avses i artikel 28.1.

2. Utan hinder av de kriterier som anges i bilaga II och när kommissionen anser att ett erkänt tredjeland inte längre uppfyller bestämmelserna i STCW-konventionen, ska den omedelbart informera medlemsstaterna om detta med angivande av skälen för det.

Kommissionen ska utan dröjsmål hänskjuta ärendet till den kommitté som avses i artikel 28.1.

3. När en medlemsstat har för avsikt att återkalla intygen om samtliga erkännanden av certifikat som utfärdats av ett tredjeland ska den utan dröjsmål informera kommissionen och de övriga medlemsstaterna om sin avsikt med angivande av skälen för detta.

4. Kommissionen ska, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, åter göra en bedömning av erkännandet av det berörda tredjelandet för att kontrollera om det landet underlåtit att uppfylla bestämmelserna i STCW-konventionen.

5. När det finns uppgifter som visar att ett maritimt utbildningsinstitut inte längre uppfyller bestämmelserna i STCW-konventionen ska kommissionen meddela det berörda landet att erkännandet av dess certifikat kommer att återkallas inom två månader om åtgärder inte vidtas för att garantera att samtliga bestämmelser i STCW-konventionen uppfylls.

6. Beslutet om ett återkallande av erkännandet ska fattas i enlighet med det föreskrivande förfarandet i artikel 28.2 inom två månader efter den dag då informationen inkom från medlemsstaten.

Den berörda medlemsstaten ska vidta lämpliga åtgärder för att genomföra beslutet.

7. Intyg om erkännande av certifikat utfärdade i enlighet med artikel 5.6 före det datum då beslut fattats om återkallande av ett tredjelands erkännande ska förbli giltiga. Sjöfolk som innehar sådana intyg får dock inte begära att få ett intyg som ger dem högre kvalifikationer, utom i de fall denna uppgradering enbart grundas på ytterligare arbetserfarenheter inom sjöfartsområdet.

Artikel 21

Ny bedömning

1. De tredjeländer som har erkänts i enlighet med förfarandet i första stycket i artikel 19.3, inklusive de länder som anges i artikel 19.6, ska regelbundet och minst vart femte år på nytt bedömas av kommissionen, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, för att kontrollera att de uppfyller de relevanta kriterierna i bilaga II och kontrollera att lämpliga åtgärder vidtagits för att förhindra bedrägerier med certifikat.

2. Kommissionen ska fastställa prioriteringskriterierna för bedömningen av tredjeländer på grundval av de uppgifter som framkommit vid hamnstatskontrollen i enlighet med artikel 23 samt av de rapporter om resultaten av de oberoende bedömningarna som lämnats av tredjeländ i enlighet med avsnitt A-1/7 i STCW-koden.

3. Kommissionen ska till medlemsstaterna överlämna en rapport med bedömningsresultaten.

Artikel 22

Hamnstatskontroll

1. Oavsett flagg är ett fartyg, med undantag av de typer av fartyg som undantas enligt artikel 2, när det befinner sig i en medlemsstats hamnar underkastat hamnstatskontroll av inspektörer som vederbörligen bemyndigats av den medlemsstaten att kontrollera att allt sjöfolk, som tjänstgör ombord, och som enligt STCW-konventionen ska inneha certifikat, verkligen är certifierade eller innehar en vederbörlig dispens.

2. Medlemsstaterna ska, när de utför hamnstatskontroll enligt detta direktiv, säkerställa att alla relevanta bestämmelser och förfaranden enligt direktiv 95/21/EG tillämpas.

Artikel 23

Förfaranden vid hamnstatskontroll

1. Utan att det påverkar direktiv 95/21/EG ska hamnstatskontrollen enligt artikel 22 begränsas till följande:

a) Kontroll av att allt sjöfolk som tjänstgör ombord och som är skyldiga att vara certifierade i enlighet med STCW-konventionen innehar ett vederbörligt certifikat eller en giltig dispens, eller kan förete skriftligt bevis om att en ansökan om intyg om erkännande har inlämnats till myndigheterna i flaggstaten.

b) Kontroll av att antalet och certifikaten för sjöfolk som tjänstgör ombord överensstämmer med de krav som myndigheterna i flaggstaten ställer på säker bemanning.

2. Bedömning, i enlighet med del A i STCW-koden, av förmågan hos sjöfolket på fartyget att upprätthålla de normer för vakthållning som krävs enligt STCW-konventionen, ska göras, om det av otvetydiga skäl finns anledning att anta att sådana normer inte upprätthålls, då något av följande inträffat:

a) Fartyget har varit inblandat i en kollision, grundstötning eller strandning.

b) Utsläpp av ämnen från fartyget som är olagliga enligt en internationell konvention har skett när fartyget befunnit sig under gång, för ankar eller vid kaj.

c) Fartyget har framförts på ett oberäkneligt eller riskabelt sätt varvid trafikregleringsåtgärder antagna av IMO eller säkra navigeringsmetoder och navigeringsförfaranden inte har följts.

d) Fartyget har på annat sätt framförts så att det innebär en fara för personer, egendom eller miljö.

e) Ett certifikat har erhållits på ett bedrägligt sätt eller innehavaren av ett certifikat är inte den person som certifikatet ursprungligen utfärdades till.

f) Fartyget för flagg från ett land som inte har ratificerat STCW-konventionen, eller har en befälhavare, befäl eller manskap som innehar certifikat som har utfärdats av ett tredjeländ som inte har ratificerat STCW-konventionen.

3. Trots kontroll av certifikatet får bedömningen enligt punkt 2 kräva att den ombordanställda på tjänstgöringsplatsen uppvisar den till certifikatet hänförliga kompetensen. Ett sådant uppvisande kan innefatta kontroll av att de operativa kraven med avseende på vakthållningsnormerna har uppfyllts och att den ombordanställda inom ramen för sin kompetens kan handla på ett lämpligt sätt i nödsituationer.

Artikel 24

Kvarhållande

Utan att det påverkar direktiv 95/21/EG ska följande bristfälligheter, om den inspektör som utför hamnstatskontrollen har fastställt att de utgör en fara för personer, egendom eller miljön, utgöra de enda skäl enligt det här direktivet på vilka en medlemsstat får kvarhålla ett fartyg:

a) Sjöfolk saknar certifikat, vederbörligt certifikat, giltig dispens eller skriftligt bevis för att en ansökan om intyg som erkännande har lämnats in till myndigheterna i flaggstaten.

- b) De i flaggstaten tillämpliga bestämmelserna om säker bemanning är inte uppfyllda.
- c) Vakhållningen på brygga eller i maskinrum uppfyller inte de krav som flaggstaten ställer på fartyget.
- d) I vakten saknas en person med behörighet att sköta den utrustning som är nödvändig för säker navigering, radiokommunikation i säkerhetssyfte eller för att förhindra förorening av havet.
- e) Bevis saknas för att de finns yrkesmässig kompetens för att utföra de arbetsuppgifter som har tilldelats de ombordanställda och som rör fartygets säkerhet och förhindrande av förorening.
- f) Personer som är tillräckligt utvilade och i övrigt tjänstgöringsdugliga saknas för den första vakten vid början av en resa och för följande avlösande vakter.

Artikel 25

Regelbunden kontroll av att reglerna iakttas

Utan att det påverkar tillämpningen av kommissionens befogenheter enligt artikel 226 i fördraget ska kommissionen, biträdd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, regelbundet och minst vart femte år kontrollera att medlemsstaterna iakttar de minimikrav som fastställs i detta direktiv.

Artikel 26

Rapporter

- Senast den 14 december 2008 ska kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en utvärderingsrapport på grundval av en noggrann analys och utvärdering av STCW-konventionens avtalsbestämmelser, genomförandet av dessa och nyvunnen kunskap om sambandet mellan säkerheten och utbildningsnivån hos fartygsbesättningar.
- Senast den 20 oktober 2010 ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en utvärderingsrapport som grundar sig på information som erhållits i enlighet med artikel 25.

Kommissionen ska i rapporten analysera medlemsstaternas iakttagande av detta direktiv och om nödvändigt föreslå ytterligare åtgärder.

Artikel 27

Ändring

1. Detta direktiv kan ändras av kommissionen för att låta senare ändringar, som har trätt i kraft för de internationella koder som avses i artikel 1.16, 1.17, 1.18, 1.23 och 1.24, gälla för direktivet.

Detta direktiv får även ändras av kommissionen för att ta hänsyn till relevanta ändringar av gemenskapslagstiftningen.

De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 28.3

2. När nya instrument eller protokoll antas till STCW-konventionen ska rådet, på förslag av kommissionen och med hänsyn till medlemsstaternas parlamentariska procedurer liksom de relevanta IMO-procedurerna, fastställa regler för ratificering av dessa nya instrument eller protokoll och säkerställa att de tillämpas enhetligt och samtidigt i medlemsstaterna.

3. Ändringarna av de internationella instrument som avses i artikel 1.16, 1.17, 1.18, 1.21, 1.22 och 1.24 får undantas från detta direktivs tillämpningsområde i enlighet med artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2099/2002 av den 5 november 2002 om inrättande av en kommitté för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS) ⁽¹⁾.

Artikel 28

Kommittéförfarande

- Kommissionen ska biträddas av kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS), inrättad genom förordning (EG) nr 2099/2002.
- När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tidsfrist som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara åtta veckor.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

⁽¹⁾ EGT L 324, 29.11.2002, s. 1.

*Artikel 29***Övergångsbestämmelser**

När en medlemsstat i enlighet med artikel 12 återutfärdar eller förlänger giltigheten av certifikat som den ursprungligen utfärdade enligt de bestämmelser som gällde före den 1 februari 1997 får medlemsstaten efter eget gottfinnande ersätta de tonnagebegränsningar som framgår av de ursprungliga certifikaten på följande sätt:

- a) "200 bruttoregister-ton" får ersättas med "bruttodräktighet på 500", och
- b) "1 600 bruttoregister-ton" får ersättas med "bruttodräktighet på 3 000".

*Artikel 30***Påföljder**

Medlemsstaterna ska fastställa ett påföljdssystem för brott mot de nationella bestämmelser som antas i enlighet med artiklarna 1, 3, 5, 7, 9–15, 17, 18, 19, 22, 23, 24 och 29 samt bilagorna I och II och ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa påföljder tillämpas. De sålunda beslutade påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

*Artikel 31***Underrättelse om lagstiftning**

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål till kommissionen överlämna texterna till alla bestämmelser som de antar inom det området som omfattas av detta direktiv.

Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

*Artikel 32***Upphävande**

Direktiv 2001/25/EG i dess lydelse enligt de direktiv som avses i bilaga III del A ska upphöra att gälla utan att de påverkar medlemsstaternas förpliktelser vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning som anges i bilaga III del B.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska tolkas som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga IV.

*Artikel 33***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 34***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg 19 november 2008.

På Europaparlamentets vägnar

H.-G. PÖTTERING

Ordförande

På rådets vägnar

J.-P. JOUYET

Ordförande

BILAGA I

UTBILDNINGSKRAV I STCW-KONVENTIONEN ENLIGT ARTIKEL 3

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

1. Reglerna som hänvisas till i denna bilaga kompletteras av de obligatoriska bestämmelserna i del A i STCW-koden, med undantag av kapitel VIII, regel VIII/2.

Hänvisningar till en bestämmelse i en regel innebär även en hänvisning till motsvarande avsnitt i del A i STCW-koden.

2. Medlemsstaterna ska se till att sjöfolk har språkkunskaper enligt beskrivningarna i avsnitt A-II/1, A-III/1, A-IV/2 och A-II/4 i STCW-koden som är tillräckliga för att de ska kunna utföra sina fastställda uppgifter på ett fartyg som för en värdmedlemsstats flagga.
3. Del A i STCW-koden innehåller kompetensnormer som kandidaterna måste uppfylla för utfärdande och förnyelse av behörighetscertifikat enligt STCW-konventionens bestämmelser. För att klargöra sammanhanget mellan de alternativa certifieringsbestämmelserna i kapitel VII och certifieringsbestämmelserna i kapitel II, III och IV är de färdigheter som anges i kompetensnormerna grupperade på lämpligt sätt under följande sju funktioner:

1. Navigation
2. Lasthantering och stuvning
3. Kontroll av fartygets drift och vård av personer ombord
4. Marin maskinteknik
5. Elektrisk, elektronisk och kontrollteknik
6. Underhåll och reparationer
7. Radiokommunikation

på följande ansvarsnivåer:

1. Ledningsnivå
2. Driftsnivå
3. Underhållsnivå.

Funktionerna och ansvarsnivåerna urskiljs genom underrubriker i tablåerna över kompetensnormer som ges i kapitel II, III, och IV i del A i STCW-koden.

KAPITEL II

BEFÄLHAVARE OCH DÄCKSAVDELNING

Regel II/1

Obligatoriska minimikrav för certifiering av vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer

1. Varje vakthavande befäl på bryggan som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer ska inneha ett vederbörligt certifikat.
2. Alla som ansöker om ett certifikat ska
 - 2.1 ha fyllt 18 år,

- 2.2 ha godkänd sjötjänstgöring under minst ett år som led i ett godkänt utbildningsprogram, vilket inbegriper utbildning ombord som uppfyller kraven i avsnitt A-II/1 i STCW-koden, och dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal, eller ha annan godkänd sjötjänstgöring under minst tre år,
- 2.3 under den föreskrivna sjötjänstgöringen ha utfört vakthållningsuppgifter på bryggan under överinseende av befälhavaren eller ett behörigt befäl under minst sex månader,
- 2.4 uppfylla tillämpliga krav enligt reglerna i kapitel IV på lämpligt sätt för utförande av bestämda radiokommunikationsuppgifter i enlighet med radioreglementet, och
- 2.5 ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/1 i STCW-koden.

Regel II/2

Obligatoriska minimikrav för certifiering av befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer

Befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet av 3 000 eller mer

1. Varje befälhavare och överstyrman som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av 3 000 eller mer ska inneha ett vederbörligt certifikat.
 2. Alla som ansöker om ett certifikat ska
 - 2.1 uppfylla kraven för certifiering som vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer och ha godkänd sjötjänstgöring i denna befattning,
 - 2.1.1 under minst tolv månader för certifiering som överstyrman, och
 - 2.1.2 under minst 36 månader för certifiering som befälhavare. Denna tid får dock reduceras, men inte till mindre än 24 månader, om minst tolv månader av denna sjötjänstgöring har fullgjorts som överstyrman, och
 - 2.2 ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/2 STCW-koden för befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet av 3 000 eller mer.

Befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000

3. Varje befälhavare och överstyrman som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000 ska inneha ett vederbörligt certifikat.
 4. Alla som ansöker om ett certifikat ska
 - 4.1 för certifiering som överstyrman, uppfylla kraven för vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mera,
 - 4.2 för certifiering som befälhavare, uppfylla kraven på vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mera och ha godkänd sjötjänstgöring under minst 36 månader i denna befattning, denna tid får dock reduceras, men inte till mindre än 24 månader, om minst tolv månader av denna sjötjänstgöring har fullgjorts som överstyrman, och
 - 4.3 ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/2 i STCW-koden för befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000.

*Regel II/3***Obligatoriska minimikrav för certifiering av vakthavande befäl på bryggan och befälhavare på fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500**

Fartyg som inte används på kustnära resor

1. Varje vakthavande befäl på bryggan som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 som inte används på kustnära resor ska inneha ett vederbörligt certifikat för fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer.
2. Varje befälhavare som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 som inte används på kustnära resor ska inneha ett vederbörligt certifikat för tjänstgöring som befälhavare på fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000.

Fartyg som används på kustnära resor

Vakthavande befäl på bryggan

3. Varje vakthavande befäl på bryggan på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 och som används på kustnära resor ska inneha ett vederbörligt certifikat.
4. Alla som ansöker om ett certifikat som vakthavande befäl på bryggan på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 och som används på kustnära resor ska
 - 4.1 vara minst 18 år,
 - 4.2 ha genomgått
 - 4.2.1 specialutbildning, inbegripet en tillräcklig period av godkänd sjötjänstgöring så som administrationen föreskriver, eller
 - 4.2.2 godkänd sjötjänstgöring i däcksavdelningen under minst tre år,
 - 4.3 uppfylla de tillämpliga kraven i reglerna i kapitel IV på lämpligt sätt för utförande av bestämda radiokommunikationsuppgifter i enlighet med radioreglementet, och
 - 4.4 ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/3 i STCW-koden för vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 som används på kustnära resor.

Befälhavare

5. Varje befälhavare som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 och som nyttjas för kustnära resor ska inneha ett föreskrivet certifikat.
6. Alla som ansöker om ett certifikat som befälhavare på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 och som används på kustnära resor ska
 - 6.1 ha fyllt 20 år,
 - 6.2 ha godkänd sjötjänstgöring som vakthavande befäl på bryggan under minst tolv månader, och
 - 6.3 ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/3 i STCW-koden för befälhavare på fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 som används på kustnära resor.
7. Undantag

Administrationen får, om den anser att ett fartygs storlek och förhållandena under dess resa är sådana att tillämpningen av samtliga krav i denna regel och i avsnitt A-II/3 i STCW-koden skulle vara orimlig eller omöjlig, i den omfattningen, undanta befälhavaren och vakthavande befäl på bryggan på ett sådant fartyg eller sådan klass av fartyg från några av kraven, med beaktande av säkerheten för alla fartyg som eventuellt trafikerar samma farvatten.

*Regel II/4***Obligatoriska minimikrav för certifiering av manskap som deltar i vakthållning på bryggan**

1. Manskap som deltar i vakthållning på bryggan på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer, förutom manskap under utbildning och manskap som under vakthållning har okvalificerade arbetsuppgifter, ska vara vederbörligt certifierade för att utföra sådana uppgifter.
2. Alla som ansöker om ett certifikat ska
 - 2.1 ha fyllt 16 år,
 - 2.2 ha genomgått
 - 2.2.1 godkänd sjötjänstgöring omfattande minst sex månaders utbildning och praktik, eller
 - 2.2.2 specialutbildning som äger rum antingen på land eller till sjöss och som innefattar en godkänd period av sjötjänstgöring under minst två månader, och
 - 2.3 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/4 STCW-koden.
3. Den sjötjänstgöring, utbildning och praktik som föreskrivs i punkterna 2.2.1 och 2.2.2 ska utföras i förbindelse med vakthållning på bryggan och innefatta uppgifter utförda under direkt överinseende av befälhavaren, vakthavande befäl på bryggan eller behörigt manskap.
4. En medlemsstat får anse att sjöfolk uppfyller kraven i denna regel om de har tjänstgjort i en relevant befattning i däckavdelningen under minst ett år inom de senaste fem år som föregick STCW-konventionens ikraftträdande för den medlemsstaten.

KAPITEL III

MASKINAVDELNINGEN

*Regel III/1***Obligatoriska minimikrav för certifiering av vakthavande maskinbefäl i bemannade maskinrum eller maskinister utsedda att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum**

1. Varje vakthavande maskinbefäl i bemannade maskinrum eller maskinbefäl med bestämda arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer ska inneha ett vederbörligt certifikat.
2. Alla som ansöker om ett certifikat ska
 - 2.1 ha fyllt 18 år,
 - 2.2 ha genomgått minst sex månaders sjötjänstgöring i maskinavdelningen i enlighet med avsnitt A-III/1 i STCW-koden, och
 - 2.3 ha genomgått godkänd utbildning under minst 30 månader omfattande utbildning ombord på fartyget, vilken har dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal och som uppfyller kompetensnormerna i avdelning III/1 i STCW-koden.

*Regel III/2***Obligatoriska minimikrav för certifiering av maskinchefer och förste maskinister på fartyg vars framdrivningsmaskineri har en effekt av 3 000 kW eller mer**

1. Varje maskinchef och förste maskinist på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 3 000 kW eller mer ska inneha ett vederbörligt certifikat.
2. Alla som ansöker om ett certifikat ska
 - 2.1 uppfylla kraven för certifiering som vakthavande maskinbefäl, och
 - 2.1.1 för certifiering som förste maskinist, ha fullgjort minst tolv månaders godkänd sjötjänstgöring som maskinbefäls-assistent eller maskinbefäl, och
 - 2.1.2 för certifiering som maskinchef, ha fullgjort minst 36 månaders godkänd sjötjänstgöring, av vilka minst tolv månader som maskinbefäl i ansvarig ställning, med behörighet att tjänstgöra som förste maskinist, och
 - 2.2 ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/2 i STCW-koden.

*Regel III/3***Obligatoriska minimikrav för certifiering av maskinchefer och förste maskinister på fartyg vars framdrivningsmaskineri har en effekt mellan 750 kW och 3 000 kW**

1. Varje maskinchef och förste maskinist på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt mellan 750 kW och 3 000 kW ska inneha föreskrivet certifikat.
2. Alla som ansöker om ett certifikat ska
 - 2.1 uppfylla kraven för certifiering som vakthavande maskinbefäl, och
 - 2.1.1 för certifiering som förste maskinist, ha fullgjort minst tolv månaders godkänd sjötjänstgöring som maskinbefäls-assistent, maskinist eller maskinbefäl, och
 - 2.1.2 för certifiering som maskinchef, ha fullgjort minst 24 månaders godkänd sjötjänstgöring av vilka minst tolv månader ska utgöras av tjänstgöring med behörighet att tjänstgöra som förste maskinist, och
 - 2.2 ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/3 i STCW-koden.
3. Varje maskinbefäl som är behörigt att tjänstgöra som förste maskinist på fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 3 000 kW eller mer får tjänstgöra som maskinchef på fartyg med framdrivningsmaskineri med en effekt av mindre än 3 000 kW, förutsatt att han eller hon har utfört minst tolv månaders godkänd sjötjänstgöring som maskinbefäl i ansvarig ställning och att detta bekräftas i certifikatet.

*Regel III/4***Obligatoriska minimikrav för certifiering av manskap som deltar i vakthållning i bemannade maskinrum eller är utsedda att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum**

1. Manskap som deltar i vakthållning i maskinrum eller är utsett att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer, förutom manskap under utbildning och manskap som under vakthållning har okvalificerade arbetsuppgifter, ska vara vederbörligen certifierade för att utföra sådana uppgifter.
2. Alla som ansöker om ett certifikat ska
 - 2.1 ha fyllt 16 år,

- 2.2 ha genomgått
 - 2.2.1 godkänd sjötjänstgöring, omfattande minst sex månaders utbildning och praktik,
 - 2.2.2 specialutbildning som äger rum antingen på land eller till sjöss och som innefattar en godkänd period av sjötjänstgöring under minst två månader, och
- 2.3 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/4 i STCW-koden.
3. Den sjötjänstgöring, utbildning och praktik som föreskrivs i punkterna 2.2.1 och 2.2.2 ska utföras i förbindelse med vakthållning i maskinrum och innefatta arbetsuppgifter utförda under direkt överinseende av behörigt maskinbefäl eller behörigt manskap.
4. En medlemsstat får anse att sjöfolk uppfyller kraven i denna regel om de har tjänstgjort i en relevant befattning i maskinavdelningen under minst ett år inom de senaste fem år som föregick STCW-konventionens ikraftträdande för den medlemsstaten.

KAPITEL IV

RADIOKOMMUNIKATION OCH RADIOPERSONAL

Förklarande not:

Obligatoriska bestämmelser avseende radiovakthållning finns fastställda i radioreglementet och i Solas 74, i dess senaste lydelse. Bestämmelser om underhåll av radio finns fastställda i Solas 74, i dess senaste lydelse, och i de riktlinjer som antagits av Internationella sjöfartsorganisationen.

Regel IV/1

Tillämpning

1. Förutom vad som föreskrivs i punkt 2, ska bestämmelserna i detta kapitel gälla för radiopersonal på fartyg som omfattas av det globala nödsignals- och säkerhetssystemet till sjöss (GMDSS) som föreskrivs i Solas 74, i dess senaste lydelse.
2. Radiopersonal som tjänstgör på fartyg, som inte behöver uppfylla GMDSS-bestämmelserna i kapitel IV i Solas 74, är inte skyldiga att uppfylla kraven i detta kapitel. Radiopersonal i dessa fartyg är dock skyldig att följa radioreglementet. Administrationen ska tillse att de vederbörliga certifikaten, såsom föreskrivs i radioreglementet utfärdas för eller erkänns beträffande sådan radiopersonal.

Regel IV/2

Obligatoriska minimikrav för certifiering av GMDSS-radiopersonal

1. Varje radiooperatör som ansvarar för eller utför radiokommunikationsuppgifter på ett fartyg som omfattas av GMDSS ska inneha ett vederbörligt certifikat gällande GMDSS, utfärdat eller erkänt av administrationen i enlighet med bestämmelserna i radioreglementet.
2. Alla som ansöker om ett certifikat i enlighet med denna regel för tjänstgöring på ett fartyg, som enligt Solas 74, i dess senaste lydelse, ska vara utrustat med en radioanläggning, ska
 - 2.1 ha fyllt 18 år, och
 - 2.2 ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-IV/2 i STCW-koden.

KAPITEL V

SÄRSKILDA UTBILDNINGSKRAV FÖR PERSONAL PÅ VISSA TYPER AV FARTYG

Regel V/1

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare, befäl och manskap på tankfartyg

1. Befäl och manskap som tilldelats särskilda arbetsuppgifter och ansvar som har samband med last eller lastutrustning på tankfartyg ska ha genomgått en godkänd landbaserad brandbekämpningskurs förutom den utbildning som föreskrivs i regel VI/1, och ska ha

- 1.1 fullgjort minst tre månaders godkänd sjötjänstgöring på tankfartyg för att få tillräcklig kunskap om säkra operationella rutiner, eller
- 1.2 genomgått en godkänd förtrogenhetskurs för tankfartyg, vilken åtminstone omfattar studieplanen för en sådan kurs i avsnitt A-V/1 i STCW-koden,

dock sålunda att administrationen kan godta en period av övervakad sjötjänstgöring som är kortare än den som föreskrivs i punkt 1.1 förutsatt att
- 1.3 den godtagna perioden är minst en månad,
- 1.4 tankfartyget har en bruttodräktighet som är mindre än 3 000,
- 1.5 varje resa som tankfartyget gör under perioden varar högst 72 timmar, och
- 1.6 tankfartygets driftsegenskaper och antalet resor och lastnings- och lossningsoperationer som utförs under perioden möjliggör att samma kunskaps- och erfarenhetsnivå uppnås.
2. Befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förste maskinister och varje annan person med direkt ansvar för lastning, lossning och omhändertagande i transit eller hantering av last ska förutom att uppfylla kraven i punkt 1.1 eller 1.2 ha
 - 2.1 praktik som är tillräcklig för deras arbetsuppgifter på den typ av tankfartyg som de tjänstgör på, och
 - 2.2 genomgått ett godkänt specialutbildningsprogram som åtminstone omfattar de ämnen som anges i avsnitt A-A/1 i STCW-koden och som är tillräckligt för deras arbetsuppgifter på det oljetankfartyg, kemikalietankfartyg eller gastankfartyg där de tjänstgör.
3. Inom två år efter STCW-konventionens ikraftträdande för en medlemsstat får sjöfolk anses uppfylla kraven i punkt 2.2 om de har tjänstgjort i en relevant befattning ombord på den typ av tankfartyg det gäller under en period av minst ett år under de fem senaste åren.
4. Administrationen ska tillse att ett vederbörligt certifikat utfärdas för befälhavare och befäl som är kvalificerade enligt punkt 1 eller i förekommande fall punkt 2, eller att ett existerande certifikat blir vederbörligen erkänt. Varje manskap som sålunda kvalificerat sig ska bli vederbörligen certifierad.

Regel V/2

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare, befäl, manskap och annan personal på roropassagerarfartyg

1. Denna regel är tillämplig på befälhavare, befäl, manskap och annan personal som tjänstgör ombord på roropassagerarfartyg som används på internationella resor. Administrationerna ska avgöra dessa bestämmelsers tillämplighet på personal som tjänstgör på roropassagerarfartyg som används på inrikes resor.
2. Innan sjöfolk tilldelas arbetsuppgifter ombord på roropassagerarfartyg ska de ha genomgått den utbildning som krävs i punkterna 4–8 i enlighet med deras befattningar, arbetsuppgifter och ansvar.
3. Sjöfolk för vilka det krävs utbildning enligt punkterna 4, 7 och 8 ska med högst fem års mellanrum genomgå lämplig repetitionsutbildning eller styrka att de har uppnått den föreskrivna kompetensnormen under de föregående fem åren.
4. Befälhavare, befäl och annan personal som enligt mönstringslistorna ska bistå passagerare i nödsituationer ombord på roropassagerarfartyg ska ha genomgått utbildning i kontroll av folkmassor så som anges i avsnitt A-V/2, punkt I i STCW-koden.

5. Befälhavare, befäl och annan personal som tilldelats bestämda arbetsuppgifter och med särskilt ansvar ombord på roropassagerarfartyg ska ha genomgått den förtrogenhetsutbildning som anges i avsnitt A-V/2, punkt 2 i STCW-koden.
6. Personal som direkt betjänar passagerare i passagerarutrymmen ombord på roropassagerarfartyg ska ha genomgått den säkerhetsutbildning som anges i avsnitt A-V/2, punkt 3 i STCW-koden.
7. Befälhavare, överstyrmän, maskinchefer, förste maskinister och varje annan person som tilldelats direkt ansvar för passagerares ombord- och landstigning, lastning, lossning eller säkring av last, eller stängning av skrovöppningar ombord på roropassagerarfartyg ska ha genomgått godkänd utbildning i passagerarsäkerhet, lastsäkerhet och skrovhållfasthet så som anges i avsnitt A-V/2, punkt 4 i STCW-koden.
8. Befälhavare, överstyrmän, maskinchefer, förste maskinister och varje annan person med direkt ansvar för passagerarnas säkerhet i nödsituationer ombord på roropassagerarfartyg ska ha genomgått godkänd utbildning i krishantering och mänskligt beteende så som anges i avsnitt A-V/2, punkt 5 i STCW-koden.
9. Administrationer ska tillse att skriftligt bevis på den utbildning som genomgått utfärdas för varje person som finns vara behörig enligt bestämmelserna i denna regel.

Regel V/3

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare, befäl, manskap och annan personal på passagerarfartyg, med undantag av roropassagerarfartyg

1. Denna regel är tillämplig på befälhavare, befäl, manskap och annan personal som tjänstgör ombord på passagerarfartyg, med undantag av roropassagerarfartyg, som används på internationella resor. Administrationerna ska avgöra dessa bestämmelsers tillämplighet på personal som tjänstgör på passagerarfartyg som används på inrikes resor.
2. Innan sjöfolk tilldelas arbetsuppgifter ombord på passagerarfartyg ska de ha genomgått den utbildning som krävs i punkterna 4–8 i enlighet med deras befattning, arbetsuppgifter och ansvar.
3. Sjöfolk för vilka det krävs utbildning enligt punkterna 4, 7 och 8 ska med högst fem års mellanrum genomgå lämplig repetitionsutbildning eller styrka att de har uppnått den föreskrivna kompetensnormen under de föregående fem åren.
4. Personal som enligt mönstringslistorna ska bistå passagerare i nödsituationer ombord på passagerarfartyg ska ha genomgått utbildning i kontroll av folkmassor så som anges i avsnitt A-V/3 punkt 1 i STCW-koden.
5. Befälhavare, befäl och annan personal som tilldelats bestämda arbetsuppgifter och med särskilt ansvar ombord på passagerarfartyg ska ha genomgått den förtrogenhetsutbildning som anges i avsnitt A-V/3 punkt 2 i STCW-koden.
6. Personal som direkt betjänar passagerare i passagerarutrymmen ombord på passagerarfartyg ska ha genomgått den säkerhetsutbildning som anges i avsnitt A-V/3 punkt 3 i STCW-koden.
7. Befälhavare, överstyrmän och varje annan person som tilldelats direkt ansvar för passagerares ombord- och landstigning, ska ha genomgått godkänd utbildning i passagerarsäkerhet så som anges i avsnitt A-V/3 punkt 4 i STCW-koden.
8. Befälhavare, överstyrmän, maskinchefer, förste maskinister och varje annan person med direkt ansvar för passagerarnas säkerhet i nödsituationer ombord på passagerarfartyg ska ha genomgått godkänd utbildning i krishantering och mänskligt beteende så som anges i avsnitt A-V/3 punkt 5 i STCW-koden.
9. Administrationer ska se till att skriftligt bevis på den utbildning som genomgått utfärdas för varje person som finns vara behörig enligt bestämmelserna i denna regel.

KAPITEL VI

FUNKTIONER AVSEENDE NÖDSITUATIONER, ARBETARSKYDD, MEDICINSK VÅRD OCH ÖVERLEVNAD

Regel VI/1

Obligatoriska minimikrav om förtrogenhet, grundläggande säkerhetsutbildning och säkerhetsinstruktion för allt sjöfolk

Sjöfolk ska få förtrogenhet och grundläggande säkerhetsutbildning eller säkerhetsinstruktion i enlighet med avsnitt A-VI/1 i STCW-koden och ska uppfylla den tillämpliga kompetensnorm som anges däri.

Regel VI/2

Obligatoriska minimikrav för utfärdandet av certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster, beredskapsbåtar och snabba beredskapsbåtar

1. Alla som ansöker om ett certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster och beredskapsbåtar andra än snabba beredskapsbåtar, ska
 - 1.1 ha fyllt 18 år,
 - 1.2 ha minst tolv månaders godkänd sjötjänstgöring eller ha deltagit i en godkänd utbildning och ha minst sex månaders godkänd sjötjänstgöring, och
 - 1.3 uppfylla den kompetensnorm för certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster och beredskapsbåtar såsom anges i avsnitt A-VI/2, punkterna 1–4 i STCW-koden.
2. Alla som ansöker om ett certifikat om yrkeskunnande avseende snabba beredskapsbåtar, ska
 - 2.1 inneha ett certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster och beredskapsbåtar, andra än snabba beredskapsbåtar,
 - 2.2 ha deltagit i en godkänd utbildning, och
 - 2.3 uppfylla den kompetensnorm för certifikat om yrkeskunnande avseende snabba beredskapsbåtar så som anges i avsnitt A-VI/2, punkterna 5–8 i STCW-koden.

Regel VI/3

Obligatoriska minimikrav för utbildning i avancerad brandbekämpning

1. Sjöfolk med uppgift att leda brandbekämpningsaktioner ska framgångsrikt ha genomgått avancerad utbildning i brandbekämpningstekniker med särskild tonvikt på organisation, taktik och ledning i enlighet med bestämmelserna i avsnitt A-VI/3 i STCW-koden och uppfylla den däri angivna kompetensnormen.
2. Om utbildning i avancerad brandbekämpning inte ingår i kvalifikationerna för det certifikat som ska utfärdas, ska ett särskilt certifikat eller skriftligt intyg utfärdas på lämpligt sätt, som anger att innehavaren deltagit i en utbildning i avancerad brandbekämpning.

Regel VI/4

Obligatoriska minimikrav beträffande medicinsk första hjälp och medicinsk vård

1. Sjöfolk med uppgift att ge medicinsk första hjälp ombord på fartyg ska uppfylla den kompetensnorm för medicinsk första hjälp som anges i avsnitt A-VI/4, punkterna 1, 2 och 3 i STCW-koden.
2. Sjöfolk med uppgift att ansvara för medicinsk vård ombord på fartyg ska uppfylla den kompetensnorm för medicinsk vård ombord på fartyg som anges i avsnitt A-VI/4, punkterna 4, 5, och 6 i STCW-koden.
3. Om utbildning i medicinsk första hjälp eller medicinsk vård inte ingår i kvalifikationerna för det certifikat som ska utfärdas, ska ett särskilt certifikat eller skriftligt intyg utfärdas, som anger att innehavaren deltagit i en utbildning i medicinsk första hjälp eller medicinsk vård.

KAPITEL VII

ALTERNATIV CERTIFIERING

Regel VII/1

Utfärdande av alternativa certifikat

1. Utan hinder av de krav för certifiering som anges i kapitel II och III i denna bilaga, får medlemsstaterna välja att utfärda eller bemyndiga utfärdandet av andra certifikat än de som nämns i reglerna i dessa kapitel, förutsatt att
 - 1.1 de härtill hörande funktionerna och ansvarsnivåerna som ska anges i certifikaten och intygen om erkännande väljs bland och är identiska med dem som anges i avsnitten A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 och A-IV/2 i STCW-koden,
 - 1.2 de sökande har genomgått godkänd utbildning och uppfyller de krav i kompetensnormerna som föreskrives i de tillämpliga avsnitten i STCW-koden och som fastlagts i avsnitt A-VII/1 i denna kod för de funktioner och nivåer som ska anges i certifikaten och på intygen om erkännande,
 - 1.3 de sökande har genomfört godkänd sjötjänstgöring som är relevant för utförandet av de funktioner och nivåer som ska anges i certifikatet. Minimitiden för sjötjänstgöringen ska motsvara den tid för sjötjänstgöring som föreskrivs i kapitel II och III i denna bilaga. Minimitiden för sjötjänstgöringen får dock inte vara kortare än vad som föreskrivs i avsnitt A-VII/2 i STCW-koden,
 - 1.4 de som ansöker om certifiering och som ska utföra navigeringsfunktioner på operativ nivå ska uppfylla de tillämpliga kraven i reglerna i kapitel IV, i förekommande fall, för utförande av bestämda radiokommunikationsuppgifter i enlighet med radioreglementet, och
 - 1.5 certifikaten utfärdas i enlighet med kraven i artikel 11 och bestämmelserna i kapitel VII i STCW-koden.
2. Inget certifikat får utfärdas i enlighet med detta kapitel om inte medlemsstaten till kommissionen har överlämnat den information som krävs enligt STCW-konventionen.

Regel VII/2

Certifiering av sjöfolk

Allt sjöfolk som utför någon funktion eller grupp av funktioner som anges i tabellerna A-II/1, A-II/2, A-II/3 eller A-II/4 i kapitel II eller i tabellerna A-III/1, A-III/2, A-III/4 i kapitel III eller A-IV/2 i kapitel IV i STCW-koden ska inneha ett vederbörligt certifikat.

Regel VII/3

Principer för utfärdande av alternativa certifikat

1. En medlemsstat som väljer att utfärda eller bemyndiga utfärdandet av alternativa certifikat ska tillse att följande principer iakttas:
 - 1.1 Inget alternativt certifieringssystem får genomföras om det inte säkerställer åtminstone en likvärdig grad av säkerhet till sjöss och förhindrande av föroreningar som den som ges i de andra kapitlen.
 - 1.2 Varje arrangemang för alternativ certifiering enligt detta kapitel ska tillse att de sålunda utfärdade certifikaten är utbytbara mot sådana som utfärdas i enlighet med de övriga kapitlen.
2. Utbytarhetsprincipen i punkt 1 ska säkerställa att
 - 2.1 sjöfolk som är certifierade enligt bestämmelserna i kapitlen II och/eller III och de som är certifierade enligt kapitel VII kan tjänstgöra på fartyg som tillämpar antingen traditionella eller andra organisationsformer ombord, och
 - 2.2 sjöfolk inte utbildas för särskilda organisationsformer ombord som inskränker deras förmåga att utöva sina färdigheter på annat håll.

3. Följande principer ska beaktas vid utfärdande av certifikat enligt bestämmelserna i detta kapitel:
 - 3.1 Utfärdande av alternativa certifikat får inte ske för att i sig
 - 3.1.1 minska antalet besättningsmedlemmar ombord,
 - 3.1.2 sänka yrkets oväld eller "avkvalificera" sjöfolk, eller
 - 3.1.3 motivera att en enda certifikatsinnehavare tilldelas kombinerade arbetsuppgifter som hör till vakthållningsbefäl i maskin och på bryggan under en och samma vakt.
 - 3.2 Den person som för befälet ska betecknas som befälhavare, och befälhavarens och övrigas rättsliga ställning och auktoritet får inte påverkas negativt genom genomförande av något arrangemang för alternativ certifiering.
 4. Principerna i punkterna 1 och 2 ska säkerställa att såväl däcks- som maskinbefälets kompetens upprätthålles.
-

BILAGA II

DE KRITERIER SOM AVSES I ARTIKEL 19.2 FÖR ERKÄNNANDE AV TREDJELAND SOM HAR UTFÄRDAT ETT CERTIFIKAT ELLER PÅ VARS VÄGNAR ETT CERTIFIKAT HAR UTFÄRDATS

1. Det berörda tredjelandet måste vara en part i STCW-konventionen.
 2. IMO:s sjösäkerhetskommitté ska ha intygat att det berörda tredjelandet till fullo har genomfört bestämmelserna i STCW-konventionen.
 3. Kommissionen, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån och eventuellt med deltagande av berörda medlemsstater, ska ha vidtagit alla nödvändiga åtgärder, eventuellt inbegripet inspektion av inrättningar och förfaranden, för att bekräfta att kraven när det gäller kompetensnorm, utfärdande och intyg om erkännande av certifikat samt förande av förteckning till fullo uppfylls och att ett system för kvalitetsnormer har införts enligt kraven i regel 1/8 i STCW-konventionen.
 4. Medlemsstaten är i färd att sluta en överenskommelse med det berörda tredjelandet om att omedelbar underrättelse kommer att lämnas om alla väsentliga förändringar beträffande arrangemangen för utbildning och certifiering som föreskrivs i enlighet med STCW-konventionen.
 5. Medlemsstaten måste ha infört åtgärder för att säkerställa att sjöfolk som lämnar in certifikat för erkännande, vilka avser funktioner på ledningsnivå, har tillräcklig kunskap om de avsnitt av medlemsstatens sjölagstiftning som berör de funktioner som de tillåts att utöva.
 6. Om en medlemsstat vill komplettera bedömningen av ett tredjelandets efterlevnad av bestämmelserna genom att utvärdera vissa maritima utbildningsinstitut ska den tillämpa bestämmelserna i avsnitt A-I/6 i STCW-koden.
-

BILAGA III

DEL A

Upphävt direktiv och ändringar av det i kronologisk ordning

(hänvisningar i artikel 32)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/25/EG
(EGT L 136, 18.5.2001, s. 17)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/84/EG endast artikel 11
(EGT L 324, 29.11.2002, s. 53)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/103/EG
(EUT L 326, 13.12.2003, s. 28)

Kommissionens direktiv 2005/23/EG
(EUT L 62, 9.3.2005, s. 14)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/45/EG endast artikel 4
(EUT L 255, 30.9.2005, s. 160)

DEL B

Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning

(hänvisningar i artikel 32)

Direktiv	Tidsgräns för införlivande
2002/84/EG	23 november 2003
2003/103/EG	14 maj 2005
2005/23/EG	29 september 2005
2005/45/EG	20 oktober 2007

BILAGA IV

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 2001/25/EG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, inledning	Artikel 2, inledning
Artikel 2, första till fjärde strecksatsen	Artikel 2 a till d
Artikel 3–7	Artikel 3–7
Artikel 7a	Artikel 8
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9.1, inledning	Artikel 10.1 första stycket, inledning
Artikel 9.1 a och b	Artikel 10.1 första stycket a och b
Artikel 9.1 c första meningen	Artikel 10.1 första stycket c
Artikel 9.1 c andra meningen	Artikel 10.1 andra stycket
Artikel 9.1 d	Artikel 10.1 första stycket d
Artikel 9.2–9.3	Artikel 10.2–10.3
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 15
Artikel 15	Artikel 16
Artikel 16.1, inledning	Artikel 17.1, inledning
Artikel 16.1, första till fjärde strecksatsen	Artikel 17.1 a–d
Artikel 16.2, inledning	Artikel 17.2, inledning
Artikel 16.2 a 1 och 2	Artikel 17.2 a i och ii
Artikel 16.2 b och c	Artikel 17.2 b och c
Artikel 16.2 d 1 och 2	Artikel 17.2 d i och ii
Artikel 16.2 d 3 i och ii	Artikel 17.2 d iii första och andra stycket
Artikel 16.2 e	Artikel 17.2 e
Artikel 16.2 f 1–5	Artikel 17.2 f i–v
Artikel 16.2 g	Artikel 17.2 g
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 18.1–18.2	–
Artikel 18.3, inledning	Artikel 19.1
Artikel 18.3 a	Artikel 19.2
Artikel 18.3 b	Artikel 19.3 första stycket
Artikel 18.3 c	Artikel 19.3 andra stycket
Artikel 18.3 d	Artikel 19.4
Artikel 18.3 e	Artikel 19.5
Artikel 18.3 f	Artikel 19.6
Artikel 18.4	Artikel 19.7

Direktiv 2001/25/EG	Detta direktiv
Artikel 18a.1 första och andra meningen	Artikel 20.1 första och andra stycket
Artikel 18a.2 första och andra meningen	Artikel 20.2 första och andra stycket
Artikel 18a.3–18a.5	Artikel 20.3–20.5
Artikel 18a.6 första och andra meningen	Artikel 20.6 första och andra stycket
Artikel 18a.7	Artikel 20.7
Artikel 18b	Artikel 21
Artikel 19	Artikel 22
Artikel 20.1, inledning	Artikel 23.1, inledning
Artikel 20.1, första och andra strecksatsen	Artikel 23.1 a och b
Artikel 20.2, inledning	Artikel 23.2, inledning
Artikel 20.2, första – sjätte strecksatsen	Artikel 23.2 a–f
Artikel 20.3	Artikel 23.3
Artikel 21	Artikel 24
Artikel 21a	Artikel 25
–	Artikel 26.1
Artikel 21b, första meningen	Artikel 26.2, första stycket
Artikel 21b, andra meningen	Artikel 26.2, andra stycket
Artikel 22.1, första meningen	Artikel 27.1, första stycket
Artikel 22.1, andra meningen	Artikel 27.1, andra stycket
–	Artikel 27.1, tredje stycket
Artikel 22.3 och 22.4	Artikel 27.2 och 27.3
Artikel 23.1 och 23.2	Artikel 28.1 och 28.2
–	Artikel 28.3
Artikel 23.3	–
Artikel 24.1 och 24.2	–
Artikel 24.3 1 och 2	Artikel 29 a och b
Artikel 25	Artikel 30
Artikel 26 första meningen	Artikel 31 första stycket
Artikel 26 andra meningen	Artikel 31 andra stycket
Artikel 27	Artikel 32
Artikel 28	Artikel 33
Artikel 29	Artikel 34
Bilagorna I och II	Bilagorna I och II
Bilaga III	–
Bilaga IV	–
–	Bilaga III
–	Bilaga IV